

Shalom!

This week we continue to read of more trials for Ya'acov as he learns to properly prioritize fear of the Almighty over fear of man: Matthew 10:28.

Ya'acov was just returning from Charan after 20 difficult years with his Uncle Lavan. Certainly Lavan was a difficult and conniving man, however he did not HATE Ya'acov. What he was most interested in was worldly gain. He wanted to use Ya'acov's skills to increase his own wealth and power. Lavan was only temporarily successful at this, for in the end Ya'acov's faithful Covenant Partner blessed him and removed Ya'acov, his family, servants and much wealth out of the reach of Lavan.

But the situation with Esav was entirely different. The struggle had started in the womb. There are no positive interactions recorded of the two brothers. Instead we hear of a vow of murder from Esav: Bereshith 27:41. Ahhh...to be the object of someone's death wish would not feel good. After 20 years, Ya'acov did not know if this grudge had continued to fester. It was not good news for him when his messengers brought back news of Esav's reaction to his return:

Bereshith 32:6 Then the messengers returned to Ya'acov, saying, "We came to your brother Esav, and he also is coming to meet you, and four hundred men are with him."

Fear kicks in: Bereshith 32:8. You already know the rest of the story. At face value, it seems as if in the end, Esav forgives his brother:

Bereshith 33:4 But Esav ran to meet him, and embraced him, and fell on his neck and kissed him, and they wept.

If the story ended there, we'd be hoping for a 'happily ever after'. But we know it's not the end of the story. The conclusion of the story, and the missing link is found in this week's Haftarah in Ovadiah (Obadiah). As **Ya'acov sent** a messenger to Esav, so now in Ovadiah, we have other messengers sent this time **by YHWH**, to the nations to once again speak to Edom (Esav) who has been scattered among the nations. YHWH is fully aware of the heart of Edom and his desire to destroy Israel:

Ovadiah 1:1 The vision of Ovadiah. Thus says Adonai YHWH concerning Edom (We have heard a report from YHWH, And a messenger has been sent among the nations, saying, "Arise, and let us rise up against her for battle"): 2 "Behold, I will make you small among the nations; You shall be greatly despised. 3 The pride of your heart has deceived you, You who dwell in the clefts of the rock, Whose habitation is high; You who say in your heart, 'Who will bring me down to the ground?' 4 Though you ascend as high as the eagle, And though you set your nest among the stars, From there I will bring you down," says YHWH.

Esau is exposed!

Shalom!

Deze week lezen we over nog meer beproevingen voor Jacob bij het leren prioriteiten stellen en de Almachtige vrezende boven de mens: Matteüs 10:28.

Jacob was net terug uit Haran na 20 moeilijke jaren met zijn oom Laban. Zeker, Laban was een moeilijke en comploterende man, maar hij HATE Jacob niet. Wat hem het meest interesseerde was werelds gewin. Hij wilde Jacobs vaardigheden gebruiken om zijn eigen rijkdom en macht te vergroten. Laban was hierin slechts tijdelijk succesvol, want op het einde zegende Jacobs trouwe Verbondspartner hem en nam Jacob, zijn familie, bedienden en veel rijkdom weg, buiten het bereik van Laban.

Maar de situatie met Esau was heel anders. De strijd was in de baarmoeder begonnen. Er zijn geen positieve interacties bekend tussen de twee broers; maar we vernemen wel een gelofte om een moord te plegen van Esau: Genesis 27:41. Ahhh ... het voorwerp zijn van iemands doodwens moet geen goed gevoel gegeven hebben. Na 20 jaar wist Jacob niet of deze wrok was blijven etteren. Het was voor hem geen goed nieuws toen zijn boodschappers het nieuws van Esau's reactie op zijn terugkeer brachten:

Genesis 32:7 De boden keren terug naar Jacob en zeggen: aangekomen zijn wij bij je broer, bij Esau, die óók op weg gegaan is, jou tegemoet,- met vierhonderd man bij zich!

De angst slaat toe: Genesis 32:8. Je kent de rest van het verhaal al. Op het eerste zicht lijkt het alsof op het einde, Esau zijn broer vergeeft:

Genesis 33:4 Esau snelt hem tegemoet, omarmt hem, valt hem om de hals en kust hem; ze wenen.

Als het verhaal daar eindigde, zouden we voor de rest een 'lang en gelukkig' leven verwachten. Maar we weten dat het niet het einde van het verhaal is. De conclusie van het verhaal, en de missing link staat in de *Haftara* van deze week, in Obadja. Zoals **Jacob** een bode naar Esau **stuurde**, hebben we nu in Obadja dus andere boodschappers, ditmaal door YHWH gezonden tot de volken om opnieuw tot Edom (Esau) te spreken die onder de naties verspreid is. YHWH is zich ten volle bewust van het hart van Edom en zijn verlangens om Israël te vernietigen:

Obadja 1:1 Aanschouwing door Obadja; zó heeft mijn Heer, de Ene, gezegd tot Edom,- waarover wij ongehoords hebben gehoord van bij de Ene en waarvoor een gezant is uitgezonden onder de volkeren: staat op, laten wij tegen haar opstaan ten oorlog! 2 Zie, klein zal ik je maken onder de volkeren,- zeer geminacht zul je zijn! - 3 de onbekooktheid van je hart heeft je misleid, jij die woont in de rotskloven en in den hoge je zetel hebt,- die in je hart zegt: wie laat mij ter aarde dalen?! - 4 al ga je zo hoog als de arend en bouw je tussen sterren je nest,- ik laat jou daarvandaan neerdalen, is de tijding van de Ene!

Esau is ontmaskerd!

Ovadiah 1:6 "O how Esav will be ransacked, And his hidden treasures searched out!

Somewhere along the way, the nations will turn on Edom:

Ovadiah 1:7 All the men in your confederacy Shall force you to the border; The men at peace with you Shall deceive you and prevail against you. Those who eat your bread shall lay a trap for you. No one is aware of it.

If you read the book of Ovadiah (it's only 1 chapter), you'll see Edom is judged for 4 sins:

1. First they did nothing, denying Israel as a brother
2. They rejoiced in Israel's distress and calamity
3. They took advantage of their vulnerable state
4. They joined in the violence against the covenant people

A similar sentiment concerning Edom can be found in the Psalms:

Psalms 137:7 Remember, YHWH, against the Edomites the day of Jerusalem's fall; how they cried, "Strip her, strip her to her very foundations!"

Despite all their coming calamities, Israel will have a surviving, holy remnant:

Ovadiah 1:17 But on Mount Zion will be those who have escaped -it will be a sanctuary- and the House of Ya'acov will recover what is rightfully theirs.

Not only will the House of Ya'acov survive, but they will be the tool of Elohim for punishing the house of Esav:

Ovadiah 1:18 The House of Ya'acov shall be fire, And the House of Yosef flame, And the House of Esav shall be straw; They shall burn it and devour it, And no survivor shall be left of the House of Esav-- for YHWH has spoken.

Rav Mosheh Lichtenstein writes:

"In the context of this prophecy...Esav denies Israel and rejoices over their misfortune, and therefore their downfall will come at the hands of Israel. As one of the nations, Esav is punished at the hand of God, but as a straying brother, the punishment is meted out by the hands of his brother."

Now...for the shocker. I certainly cannot speak for all Jewish people, but there is a common thought among the rabbis concerning who is Edom today. As Hebrew Roots believers, we would easily identify Esav as Palestinians, ISIS, or any other haters of the covenant people of Israel. HOWEVER, let us consider the Jewish

Obadja 1:6 hoe zal Esau worden doorzocht, zullen zijn schuilhoeken worden opgespoord!-

Ergens onderweg, zullen de naties Edom aanzetten:

Obadja 1:7 naar de grens zullen ze je zenden, al die mannen van een verbond met jou, misleiden zullen zij je, overmogen zullen jou mannen met wie jij in vrede leefde; die van jouw brood zullen onder je een valstrik zetten: 'hij heeft er geen besef van!'

Als je het boek *Obadja* leest (het is slechts 1 hoofdstuk), zie je dat Edom 4 zonden worden aangerekend:

1. Eerst deden ze niets, ontkenden ze Israël als een broer
2. Ze verheugden zich in Israël's nood en ramspoed
3. Ze maakten gebruik van hun kwetsbare toestand
4. Ze namen deel aan het geweld tegen het verbondsvolk

Een vergelijkbaar sentiment met betrekking tot Edom kan worden gevonden in de Psalmen:

Psalms 137:7 Blijf, Ene, aan de zonen van Edom indachtig die dag voor Jeruzalem dat ze zeiden: 'leg bloot, leg bloot, tot op het fundament met haar!'

Ondanks al de ramspoed die op hun afkomt, zal Israël een overlevend, heilig overblijfsel hebben:

Obadja 1:17 Maar op de berg Sion zal ontkoming wezen, een heilig gebied zal hij worden, - en zij, het huis van Jacob, zullen hun erfgoederen weer beëerven.

Niet alleen zal het Huis van Jacob overleven, maar ze zullen het instrument van God zijn voor het bestraffen van het huis van Esau:

Obadja 1:18 Het huis van Jacob zal een vuur worden en het huis van Jozef een vlam, dan het huis van Esau tot een stopperveld: ze zullen er de brand in zetten en hen verteren,- tot het huis van Esau geen ontsnapte meer heeft; ja, de Ene heeft gesproken!

Rav Mozes Lichtenstein schrijft:

"In de context van deze profetie ... ontkent Esau Israël en verheugt zich over hun ongeluk, en daarom zal hun ondergang door Israël komen. Als één van de naties, wordt Esau door God gestraft, maar als een dwalende broer, wordt de straf door zijn broer uitgedeeld."

Nu ... voor de geschokte. Ik kan zeker niet spreken voor heel het Joodse volk, maar er leeft een algemene gedachte onder de rabbijnen m.b.t. wie Edom vandaag is. Als Hebreeuwse-Wortelgelovigen, zouden we Esau allicht met Palestijnen, ISIS, of andere haters van het verbondsvolk Israël identificeren. Maar laten we eens vanuit joods oogpunt

perspective in light of what Christian Rome has done to the Jews throughout the centuries. It may be a surprise to you to find out that a majority of Jews believe that Christians and Catholics are one and the same. And most have never heard of Hebrew Roots believers. Therefore, with that in mind, let me quote another paragraph from Rav Lichtenstein:

"Edom was identified by Chazal with the Roman Empire, the superpower, our relationship toward which throughout the generations has so profoundly affected Jewish history. It is easy to identify this duality in our relations with Edom. Pagan Rome never had any pretensions about a special relationship with Israel, but rather it viewed Israel as a nation like all others. ....Their attitude was characterized by great pride and a sense of unstoppable power. It was about this that Ovadya at the beginning of our haftara prophesied, and this is the model found at the end of our parasha. However, the ascendancy of Christian Rome replaced this model with an entirely different one. Christianity claims to have replaced Israel and finds itself in constant competition with it. Its attitude toward us is one of happiness over our misfortune and the pretension of having taken over our place as the chosen people who has received special blessings. Our problem with Christianity is not the pride in and of itself, but the competition, it's historical ascendancy being viewed as our replacement. **Christianity is Edom** who claims to have inherited Israel's role and no longer recognizes Israel as the chosen people. This is Esav at the beginning of our parasha, and as may be understood from the Prophets, this model was also viewed as a threat for future generations. Our haftara relates to both historical situations that Israel experienced in connection with Edom, and provides consolation and encouragement for both." (end of quote)

I remember when I first heard that many Jewish people believe that Christians are Edom. It was like a knife to the heart. Again, I'm not saying that ALL Jews believe this, but it is still very much out there. It is up to us to change that perception by being humble, repentant for our sins and the sins of our forefathers, and loving towards our brothers and sisters. It's up to our Covenant Partner to open their eyes. And He will. The process has already begun. However, it is not easy when many churches support Palestinians and condemn Israel for defending themselves.

At a time when many are "*calling evil good, and good, evil; who put darkness for light, and light for darkness; who put bitter for sweet, and sweet for bitter (Isaiah 5:20)*", it is important to note what the UN did today - [UN adopts anti-Israel resolutions](#)

Shabbat Shalom!
Ardelle

kijken naar wat christelijk Rome door de eeuwen heen de joden heeft aangedaan. Het kan verrassend zijn vast te stellen dat een meerderheid van de Joden gelooft dat christenen en katholieken hetzelfde zijn. En de meesten hebben nog nooit van Hebreeuwse-Wortelgelovigen gehoord. Laat me nu, met dat in gedachten, een andere paragraaf van Rav Lichtenstein citeren:

"Edom werd door Chazal geïdentificeerd als het Romeinse Rijk, de supermacht; onze relatie hiermee door de generaties heen heeft de Joodse geschiedenis erg getroffen. Het is gemakkelijk om deze dualiteit m.b.t. Edom te zien. Heidens Rome maakte nooit aanspraak op een speciale relatie met Israël, maar zag Israël veeleer als volk net als alle anderen. .... Hun houding werd gekenmerkt door grote trots en een gevoel van niet te stoppen macht. Het was hierover dat Obadja aan het begin van onze *haftara* profeteerde, en dit is het model dat op het einde van onze *sidra* gevonden wordt. De opkomst van het christelijke Rome verving dit model echter door een geheel ander. Het christendom beweert Israël te hebben vervangen en is ermee in constante concurrentie. Zijn houding ten opzichte van ons is er een van blijdschap over ons ongeluk met de pretentie van onze plaats te hebben overgenomen als het uitverkoren volk, dat bijzondere zegeningen heeft ontvangen. Ons probleem met het christendom is niet de trots op zichzelf, maar de concurrentie; z'n historisch overwicht wordt als onze vervanging gezien. Het **christendom is Edom** dat beweert de rol van Israël te hebben geërfd en erkent niet langer Israël als het uitverkoren volk. Dit is Esau aan het begin van onze *sidra*, en zoals uit de Profeten begrepen kan worden, werd dit model ook wel gezien als een bedreiging voor de toekomstige generaties. Onze *haftara* heeft ook betrekking op historische situaties die Israël in verband met Edom ervoer, en biedt troost en bemoediging voor beide." (einde citaat)

Ik herinner me nog de eerste keer dat ik hoorde dat veel joodse mensen geloven dat christenen Edom zijn. Het was als een mes in m'n hart. Nogmaals, ik zeg niet dat ALLE Joden dat geloven, maar het zijn er nog steeds heel veel. Het is aan ons om die perceptie te veranderen door nederigheid, berouw voor onze zonden en die van onze voorouders, en liefde naar onze broeders en zusters te tonen. Aan onze Verbondspartner is het om hun ogen te openen. En dat zal Hij. Het proces is al begonnen. Het is echter niet gemakkelijk als vele kerken de Palestijnen steunen en Israël veroordelen als het zichzelf verdedigt.

In een tijd waarin velen "*het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis als licht, en het licht als duisternis voorstellen, die bitter als zoet en zoet als bitter stellen (Jesaja 5:20)*", is het belangrijk op te merken wat de VN vandaag deed - [UN adopts anti-Israel resolutions](#)

Shabbat Shalom!
Ardelle